

Protiv fašizma i vojnog naoružavanja - glas iz Sudana

Dobro došle i hvala puno organizaciji ovog važnog skupa pod pitanjem: "Jel se brineš? Protiv fašizma i vojnog naružavanja."

Ja sam poreklom iz Sudana, iz sredine jedne teške i duge borbe. Naša generacija - one od nas što su rođene u kasnijim 80im godinama, u 90im godinama i na početku 2000itih godina su doživele najmračnije godine pod fašističkoj vladi u Sudanu pod režimom od "Nacionalne Kongres Stranke" isto poznata pod onim Islamistama što su vladali sa Omarom al-Bašiom. Dugo godina je vladala diktatura i ugnjetavanje, gde je oružje i sila vladala. Oružena milicija je nastala da bi isprepadala i napadala celu državu - ista milicija koja je započela rat koji i danas traje.

Ali mi nismo ćutele. U 2019. godini se podigao sudanski narod u masovnim protestima i zahtevali su slobodu, mir i pravdu. Žene su bile u prvom redu u toj revoluciji - ne samo kao učesnice nego kao liderke. Šta su one vikale, njihova hrabrost i njihov otpor je inspirisao svet. Platile su debelo za to. Mnoge žene su konfrontirane sa brutalnim nasiljem. Prebijene, upucane, silovane i ubijene. U toku masakra od 3. juna kod sedeće demonstracije su žene bile najviše napadnute i ponižene od "snage bezbednosti". Svejedno nikad nisu prestale da traže civilnu vladu i budućnost bez tiranije.

Žene u Sudanu su duplo patile dok je vladao al-Bašir. Reprezentacija žena u edukaciji, poltítica i opštim odlukama je bila jako niska i u najboljem slućeju 25% do 30% ali to samo u velikim gradovima. U manjim gradovima i oblastima pogođene od konflikta manje više nema reprezentacije.

U Darfuru žene već od 2003. godine žive pod tragićnim humanitarnim uslovima. One su prve žrtve rata i najjaće pogođene osobe. Doživele su opasne gubitke i fizićku, seksualnu i psihologićnu silu. Žene su postale glavne hraniteljke njihovih familija i one ćine nemoguće stvari usred nesigurne situacije bez podrške.

Danas nekoliko od njih žive u izbeglićkim kampovima van Sudana, žale sa izgubljenim, bore se sa traumom rata i konfrontirane su sa ekstremno teškim uslovima života. Druge su zatvorene u Sudanu, dok svakodneвно hiljadu granata leti prema njima. Žive u stalnom strahu, preživljavaju od lišća Nima i umiru od gladi i bolesti.

Iako sudanske žene igraju veliku ulogu u području edukacije, zdravlja, ekonomije i tehnologije, zaostaju zbog stalnih ratova i manjka samoopredeljenja i reprezentacije.

Sve je to zbog diktatorskih vojnih režima - režimi koji ne služe ljudima nego samo sebi i svojim interesima, i koje žele da začute svaki slobodan glas silom.

Zato ne smemo da ćutimo. Ne smemo da dozvolimo da fašizam nastaje ili da vojno naoružavanje odlućuje o našem životu i našoj budućnosti. Ja sam danas ovde da kažem: Mi odbijamo fašizam Odbijamo rat. Stojimo na strani žena, slobode i pravde.

Pozivam vas da pogledate. Slušajte glasove ljudi što se bore - posebno glasove žena. Jer ako se svet ne brine fašizam nikad neće stati.

Hvala puno